

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa W., A. W., M. K.

Spółki Jawnej z siedzibą w A.

przeciwko T. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. i [...] Zakładowi

Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. Oddział Regionalny w Ł.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 4 marca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

uzupełnionego postanowieniem Sądu Apelacyjnego

z dnia 9 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej T. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 3600 zł (trzy

tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 marca 2015 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na tę przesłankę polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Powołując się na tę przesłankę skarżąca wskazała ogólnie na problem granic swobody interpretacji listu przewozowego wystawionego na podstawie przepisów konwencji CMR (zagadnienia 1 i 2) oraz jego znaczenia dla ustalenia treści umowy przewozu (zagadnienia 3 i 4). Żaden z tych problemów nie odpowiada jednak pojęciu istotnego zagadnienia prawnego w opisanym wyżej rozumieniu. Po pierwsze, sposób interpretacji listu przewozowego należy bez wątpienia do sfery wykładni oświadczeń woli, zawiera on bowiem szereg elementów konstytuujących treść stosunku przewozu. W konsekwencji, zastosowanie w tym zakresie mają dyrektywy wynikające z art. 65 k.c. (na co wskazuje także sama skarżąca) – posiadające jednak wyłącznie charakter ramowy i wymagające konkretyzacji na gruncie poszczególnych spraw. Z tego powodu problemy wskazane przez skarżącą są zbyt szczegółowe

i kazuistyczne, by mogły stanowić podstawę do sformułowania ogólnego i uniwersalnego poglądu, odpowiadającego przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Po drugie, znaczenie listu przewozowego dla ustalenia treści stosunku prawnego przewozu oraz identyfikacji jego stron było już przedmiotem wyjaśnień w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego, wskazanym także częściowo w treści skargi. W konsekwencji, na tle kwestii sformułowanych przez skarżącą nie występują ogólne problemy interpretacyjne o precedensowym charakterze. Pytanie o znaczenie dowodowe konkretnego listu przewozowego należy natomiast do oceny sądu orzekającego w sprawie i uzależnione jest od całokształtu jej okoliczności. Z tego powodu problemy te nie mieszczą się w ramach przesłanki istotnego zagadnienia prawnego w opisanym wyżej rozumieniu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.